

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Articvlvs Cvm Pronomine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

βίς πράγματα, negotia uitæ, ὄρω ἕν ῥη σῆς
 ὄντα μεῖδιθ, uideo eum qui est partium
 tuarum. Verum non recte dicitur, ἕ τὰ
 πράγματα βίς, nec ὄρω ἕ τ' ὄντα σῆς μεῖδιθ.

ARTICVLVS CVM
 Pronomine.

Pronomina primitiua, siue sint de
 monstratiua, siue relatiua, non sus-
 sciunt articulū, quod ex sese satis cer-
 ta sint, nisi forte ad maiorē emphasim, ὃ
 ἄνθρωπος, ὃ αὐτός, idem, ἕν αὐτόν eundem.

Deriuatiua uero suscipiunt eo modo,
 quo nomina adiectiua: eandem enim
 cum illis uim, eandemque omnino con-
 structionem habent. ὃ ἐμὸς οἶκος, mea do-
 mus. ἢ ἐμὴ οἰκία, mea habitatio. τὸ ἐμὸν οἴ-
 κημα, meum domicilium. Verū tunc
 ad sequentia nomina necessario referri
 intelliguntur, ὃ ἐμὸς οἶκος, id est, ὃ οἶκός μου,
 ἕ ἐμὸν οἴκημα, id est, ἕ οἴκημά μου.

Pronomen infinitum δέινα, est capax
 articuli. ὃ δέινα, ἢ δέινα, ἕ δέινα. Vnde
 πρὸς ἕν δέινα dicunt Græci, quādo signi-
 ficant, ad quendam certum hominem,
 quem

quem tamen nō nominant. Item, ὁ δ' εἶ
 να ἔ' ὁ δ' εἶνα dicitur, pro hic & ille. Ἐπὶ δ' εἶ
 να μεμφομένη, καὶ τὸν δ' εἶνα ἀνάξιον εἶν φαι-
 σκῶν, huic succensens, illum indignum
 esse dicitans. Et τὸ δ' εἶνα γηνομένη, καὶ τὸ
 δ' εἶνα αὖ, nunc in hanc, rursus in illā spe-
 ciem transformata.

ARTICVLVS CVM

Verbo.

ARticulus genitiuus cū uerbo infi-
 nitio ponitur Græcis eo loco, q̄
 Latini utuntur Gerundijs in di, adden-
 tes causa uel gratia, aut uerbo coniuncti-
 uo præcedente, ut τὸ ποιῆν, causa facien-
 di, aut ut faceret. τὸ φαγεῖν, τὸ λέγειν. Lu-
 cæ ult. ἢ εἰσῆλθε ἔ' μῆναι σὺν αὐτοῖς, & in-
 gressus est manendi gratia cum illis, si-
 ue ut maneret cum illis. Eodem cap. οἱ
 δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο μὴ ὑπὸ γινῶσκει
 αὐτῶν, oculi autem eorum tenebantur,
 ut non agnoscerent ipsum.

Datiuo articulo cū uerbo infinito, an-
 tecedente præpositione γ' utuntur loco
 gerundiorum in do, γ' Ἐπὶ ἀποστάσει πρὸ
 σὴν πτόμην